

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Natálie Antoňáková

Název práce: Melancholia (2011) jako obraz ženské psychické nemoci

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky x

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Marek Vajchr, KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....A.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....B.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce....A.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....A.....
Celkové hodnocení bakalářské práce.....A.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Bakalářská teoretická práce Natálie Antoňákové (=NA) patří k těm, které se minuly s žánrem, neboť mají již velmi výrazně nakročeno k úrovni diplomové práce magisterské. Svým osobitým a svěžím výkladem NA podřívá mediálně ustálený pohled na Larsa von Triera coby šovinistického misogynu a ukazuje, že dílo tohoto režiséra naopak svědčí u hluboké znalosti ženské psychologie a schopnosti empaticky sdílet perspektivu ženských postav. Snímek Melancholia NA nahlíží jako svého druhu psychoanalytický nástroj umožňující nejenom odhalit a pochopit příčiny určitých patologických projevů a komplexů dnešního člověka, přičemž mužské a ženské postavy jsou v tomto ohledu režisérem pojímány se stejnou vážností, respektem a znalostí, ale ukázat i cestu jejich možné léčby či, slovem klasika, očisty. NA se

nenechává oslnit povrchem Trierova audiovizuálního stylu, pro mnohé diváky až nesnesitelně lesklým, ale všímá si zevrubně toho, co je vybudováno za ním, v případě Melancholie hlubinně psychologického založení jejich postav, a to zejména z hlediska jejich stínu, vrhaného nabytým rodičovským komplexem. Přidružení určitých psychologických kategorií jednotlivým postavám filmu v práci nepůsobí jako mechanicky násilné škatulkování, ale jako rozprostření účelného rastru pro hlubší porozumění postupů, jimiž Trier buduje napjaté vztahy svých postav a rozehrává mezi nimi dramatické situace. Konzistentně působí i výklad Trierovy žánrové volby, kdy horizont planetární katastrofy eskaluje psychické potíže postav a dovádí jejich vztahové problémy ke katastrofě i v dramaturgickém slova smyslu.

Oponentovy otázky nesměřují k tomu, co ve výtečné práci postrádá, ale k tomu, čím by ji bylo možné v budoucnu rozvinout, pokud by o to NA měla zájem. V kontextu Trierova planetárního symbolu Melancholie by myslím stálo za pozornost rovněž planetární božstvo Saturn, které melancholii symbolizovalo po staletí, a které – jaká náhoda! – coby ztělesněný čas požívá své děti. Druhý námět se týká alegorizace melancholického či depresivního temperamentu ve výtvarném umění, která rovněž po staletí nabývala zpravidla podoby nahnětené sedící postavy, jež paží podpírá zasmušile nakloněnou hlavu. Temperament i psychická nemoc se ve skutečnosti i ve výtvarném umění manifestují především tělesným projevem, výrazným a čitelným gestem; bylo by proto myslím nanejvýš zajímavé prozkoumat gestický projev Trierových hereček a herců.

Pro uvedené kvality bakalářské práce NA ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

doc. Mgr. Marek Vajchr